

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Χρυσάνθου καὶ Δαρείας

(19 Μαρτίου)

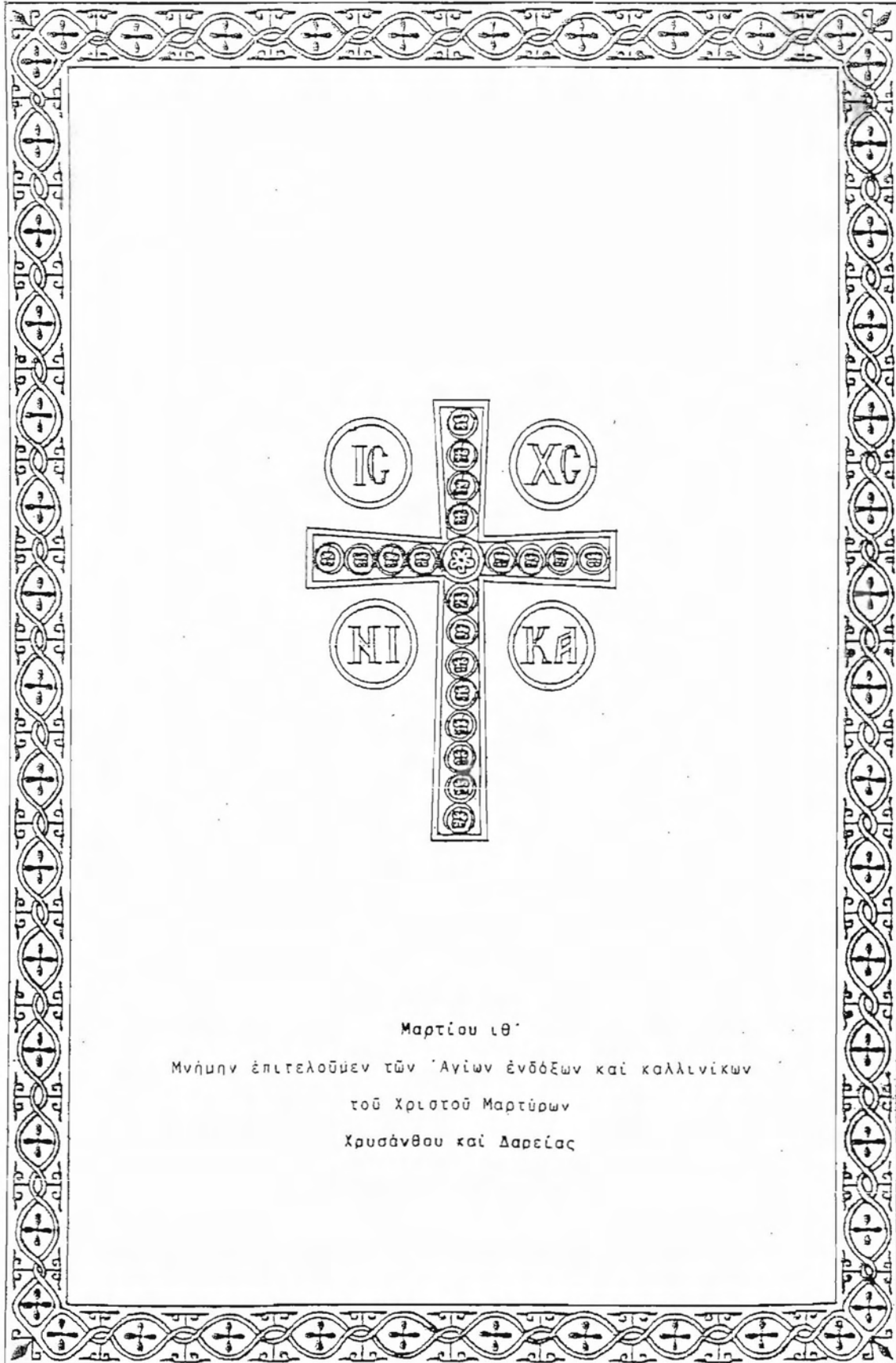
* * *

Ἐπολήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει

ὑπὸ

Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Μαρτίου ιθ'

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων
Χρυσάνθου καὶ Δαρείας

Ἰστῶμεν στίχους ὃ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τῶν Ἁγίων:
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Χρῦσεον ἄνθος ἐδείχθης τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ὁσμὴν ἠ-
θῶν χρυσέων, διαπνέον τῷ κόσμῳ, χρύσανθε θεόφρον, καὶ ἀρ-
θευθεὶς, τοῖς ἰδρωσι τῶν ἄθλων σου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυ-
ρίου Δαβιτικῶς, ἐξανθεῖς χάριν ἀέναον.

Χρυσέοις λόγοις καὶ τρόποις χρύσανθε ἔνδοξε, ὄλην κε-
χρυσωμένην, ὡς ἀμώμητον νύμφην, προσήγαγες Κυρίῳ περιφανῶς,
τὴν Δαρείαν τὴν πάνσεμνον, μεθ' ἧς συμπράττων αἰσίως, καὶ εὐ-
σεβῶς, ζεῦγος ὤφθητε ἀοίδιμον.

Χρυσοειδεῖς ὡς ἀστέρες ἀειλαμπέστατοι, χρύσανθε καὶ Δα-
ρεία, καταυγάζετε κόσμον, ἀκτῖσιν εὐσεβείας καὶ τῷ φωτί, τῆς
ἐνδόξου ἀθλήσεως, καὶ νοσημάτων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, δια-
λύετε ἐκάστοτε.

Χρυσοπορφύροις ἐσθῆτας περιβαλλόμενοι, ἐκ τῶν οἰκείων
πόνων, ὡς λαμπροὶ Ἀθλοφόροι, πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου τὴν ὑπέρ-
νοῦν, νηκηφόροι ἀνήλθετε, τῶν Τρισηλίων τρυφῶντες μαρμαρυ-
γῶν, καὶ πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Τοῦ Εὐαγγελίου τόν λόγον, ὡς γῆ καλή δεξάμενος, εἰς ἑκατόν ἔκαρποφόρησας, κατὰ Χριστόν θεόφρον Χρῦσανθε· πίστει γάρ πολιτευσάμενος, ἀρίστων ἔργων τῇ σεμνότητι, πρὸς θεογνωσίας φωτισμόν, τὴν φιλόσοφον Δαρείαν εἵλκυσας ἦν καὶ σύμβουλον πλουτήσας ἀγαθὴν, σύναθλον ἔσχηκας, πρὸς ἀγῶνας ἀθλήσεως. Καὶ νῦν σὺν αὐτῇ δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις ...

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ἰθυνας ἐμμελῶς, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ, ψυχῆς σου τὰς κινήσεις, καὶ κοινωνός ἐδείχθης, Κυρίῳ Μάρτυρι Χρῦσανθε.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Λόγῳ ζωοποιῶ, Δαρείαν τὴν παρθένον, πρὸς ἔρωτα τὸν θεῖον, ἐρρύθμισας πανσόφως, Χρῦσανθε παμμακάριστε.

Στιχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ...

Σύμφρονες ἐν παντί, καὶ σύμπονοι φανέντες, ἐγὼ εὐαγέσι πόνους, Χρῦσανθε καὶ Δαρεία, λαμπρῶς συνεδοξάσθητε.

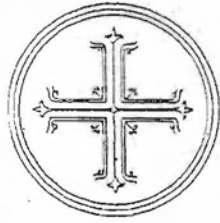
Δόξα. Τριαδικόν.

Σύνθρονε Παντουργέ, Πάτερ, Υἱέ καὶ Πνεῦμα, ὁμόδοξε θεότης, ἐλέησον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου.

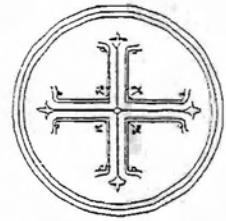
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅπισθεν τῆς Ἀγνῆς, καὶ θεοτόκου Κόρης, παρθένος ἡ Δαρεία, σεμνῶς ἀκολουθοῦσα, θεουργικῶς δεδόξασται.

Νῦν ἀπολύεις, το Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΤΑΠΩ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετά τόν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ΄

καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια:

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς χρυσήλατον σκήνωμα, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, Ἀθλοφόρε Χρύσανθε εὐφημοῦμέν σε· σύ γάρ τὴν γνῶσιν τῆς πίστεως, ἐνθέως δεξάμενος, εὐσεβείας τοῖς θεσμοῖς, καὶ ἀθλήσεως σκάμμασιν, ἐνδιέπρεψας· διὰ τοῦτο τῆς ἄνω βασιλείας, κληρονόμος ἀνεδείχθης, καὶ πρεσβευτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ πατρός τὴν δυσσέβειαν, εὐσεβῶς βδελυζάμενος, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες τῇ χρηστότητι, καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, παθῶν τοῦ Δεσπότη σου, ἀνεδείχθης κοινωνός, καὶ τῆς δόξης συμμετόχος, Μάρτυς Χρύσανθε, ὡς ἀθλήσας νομίμως καὶ τοῦ σκότους, τὸν προστάτην θριαμβεύσας, τοῖς ἱεροῖς σου παλαίσμασι.

Τὴν εἰρκτὴν ὥσπερ θάλαμον, φωτεινότατον ᾤκησας, θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι φαιδρυνόμενος, καὶ θείῳ πόθῳ τρεφόμενος, τοῦ ἄρτου τὴν στέρρησιν, οὐκ ἠσθάνου ἀληθῶς, καὶ τῷ Λόγῳ μεμνήσθεις, ὡς πανάμωμον, καὶ θεόφρονα νύμφην καὶ ἁγίαν, τὴν σεμνότροπον Δαρείαν, μεθ' ἧς λαμπρῶς ἠνδραγάθησας.

Καὶ τὰ τοῦ Μηναίου τρία Προσόμοια.

Δόξα. Ἦχος πλ.β'.

Δυάς Μαρτύρων εὐκλεῶν, δίκην ἀστέρων σελασφόρων, τῇ οἰκουμένη ἐξέλαμψαν, τὴν Ἐκκλησίαν νοητῶς καταπυρσεύοντες. Δεῦτε οὖν, φιλομαρτύρων οἱ χοροί, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, ἐν ἀγαλλιᾷσει ψυχῆς βοῶντες· χαίροις ὁ υἱοθετηθεὶς τῷ Πατρὶ τῶν φώτων, καὶ τῆς ὄψεως τὸ μέγεθος, ἐν γενικοῖς ἀγῶσι, δοξάσας χρύσανθε· χαίροις ἀγνείας ἀλάβαστρον, Δαρεία θεόσοφε, ἡ τὸν ἀθάνατον νυμφίον Κύριον, ἀπάντων προκρίνασα· χαίροις συζυγία περίδοξε, οἱ τοῦ Χριστοῦ τὸν ζυγόν, ἀράμενοι, καὶ ἀθλητικῶς αὐτῷ συναφθέντες. Ἄλλ' ὦ Ἀθληταί ἀήττητοι, τῆς αἰδίου κατατροφῶντες δόξης, μὴ παύσησθε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε ...

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Τῆς τοῦ Πνεύματος βουλῆς, τὴν ἀποκάλυψιν μνηθεὶς, ἐπαξίως διέπρεψας, Ἀθλοφόρε χρύσανθε· καταυγασθεὶς γὰρ θείᾳ χάριτι, τῆς ἐν Χριστῷ δικαιοσύνης, ἐραστῆς ἐχρημάτισας, ἀληθῶς πανεύφημε· ὄθεν πάντων τῶν τερπνῶν ἀφειδῆσας, πρὸς τὸ στάδιον τῆς ἀθλήσεως, προθύμως ἔδραμες· καὶ τῶν ἐναντίων νικήσας· τὰς τάξεις, καὶ τοῦ Σωτῆρος τρανώσας τὴν δόξαν, τὸν ἀμαράντινον στέφανον, παρά θεοῦ ἐδέξω. Ὅν ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πατρικὴν λιπῶν ἀσέβειαν, τῆς Θεογνωσίας τὴν ἀλήθειαν, εἰσεποιήσω μακάριε· σὺ γὰρ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐξάγοντα φῶς ἐκ σκότους, ὡς ὑπερούσιον Ἥλιον, ἐν τῇ ψυχῇ ἐδέξω· καὶ διὰ μαρτυρικῶν καμάτων, σύμμορφος αὐτῷ γενόμενος, τῆς οὐρανίου ἀγαλλιάσεως, ἠξιώθης, Χρύσανθε πολύαθλε.

Ὁ αὐτός.

Τὴν τῆς ψυχῆς σου στερρότητα, καὶ ἀνένδοτον πρὸς Χριστὸν ροπήν, τίς κατ'ἀξίαν αἰνέσεται, Χρύσανθε τρισμάκαρ; σὲ γὰρ τῆς κρείττονος στάσεως, οὐδόλως περιτρέψαι ἴσχυσαν, οὐ βασάνων ἀπειλαί, οὐ νεότητος ᾠρα, οὔτε σεμνῆς παρθένου τὸ φίλτρον· ἀλλ'ἐπὶ Κύριον πεποιθώς, πάντων περιεγένου, καὶ τὴν ὑπελθοῦσάν σε Δαρείαν, τῷ ἀχράντῳ νυμφίῳ ἐνυμφαγώγησας. Ἄλλ' ὦ συζυγία ἀξιύμνητε, οἱ τῆς Ἁγίας Τριάδος Θεραπευταί, μὴ παύσησθε σὺν Μαρτύρων δῆμοις, τὰς ἱκετηρίους ὑπὲρ ἡμῶν ἐντεύξεις, ἀεὶ ἀναφέροντες.

Ἦχος β'.

Τὴν τῶν Μαρτύρων σύμφυτον δυάδα, Χρύσανθον καὶ Δαρείαν ὁμοῦ, μαρτυρικοῦς ἐπαίνοις αἰνέσωμεν· πνεύματι γὰρ συνεζευγμένοι ἢ σώμασι, μίαν γνώμην ἐπεδείξαντο, ἐν τοῖς τῆς εὐσεβείας ἀγῶσι· πρὸς τὸ βραβεῖον γὰρ τῆς ἄνω κλήσεως, ἐν ὁμοφωνίᾳ ἀφορῶντες, τὸν καλέσαντα Κύριον, μιᾷ ψυχῇ ἐδόξασαν· διὸ καὶ τὸν στέφανον, τῆς θείας δόξης ἐκομίσαντο.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ὁμοφροσύνη σύνδούμενοι, ἐν ἀπτοήτῳ φρονήματι, τῷ τῆς ἀδικίας κριτῇ, Χρύσανθε καὶ Δαρεία παρέστητε· καὶ τὴν μὲν

πλάνην πᾶσαν κατεκρίνατε, τὴν δὲ καλὴν ὁμολογίαν, περιφανῶς ἐτρανώσατε· ὄθεν ὁρῶν ὁ δικάζων, τὴν ἐπανθοῦσαν ἐν ὑμῖν ἐνέργειαν, προσελθὼν τῷ Σωτῆρι, ἐν ἐκπλήξει ἐβόα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς σου! ὅτι τοῖς ἀγίοις σου Μάρτυσι, θαυμαστά ἐργάζη καὶ παράδοξα, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Στιχηρά Προσόμοια:

Ἦχος πλ.α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄνθος χρυσοειδές καὶ τερπνόν, τῇ γεωργίᾳ ἀνεδείχθης τοῦ κρείττονος, εὐφραίνων ταῖς ἡδυπνόοις, τῶν σῶν χαρίτων ὁσμαῖς, τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν πρόσωπον· Χριστοῦ εὐωδία γάρ, κατὰ Παῦλον γενόμενος, ὡς πανευῶδες, προσηνέχθης θυμίαμα, δι' ἀθλήσεως, τῷ λαμπρῶς σὲ δοξάσαντι, χρύσανθε πανασίδιμε, τὸ χρύσειον ὄργανον, τῆς τοῦ Χριστοῦ θείας δόξης, καὶ στρατιώτης ἀήττητος. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. θαυμαστός ὁ θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Νύμφη τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, ὡραῖσμένη παρθενίας τοῖς κάλλεσι, καὶ δόξη τοῦ μαρτυρίου, πεποικιλμένη σεμνῶς, ἐνδοξε Δαρεία ἀναδέδειξαι· σαρκός γάρ τοὺς ἔρωτας, ὀλοτρόπως μισή-

σασσα, ἀνεπτερώθης, τῇ ἀχράντῳ τερπνότητι, τοῦ ἐκλάμψαντος, ἐκ Παρθένου νεάνιδος· ὄθεν καί ἀριστεύσασσα, τόν δόλιον ἤσχυνας, καί εἰς ὁσμήν τοῦ νυμφίου, λαμπαδηφόρος ἀνέδροαμες, ὕμνοῦσα ἀπαύστως, τήν αὐτοῦ φιλανθρωπίαν, καί ἀγαθότητα.

Στιχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ...

Χαίροις ἡ ἱερά ξυνωρίς, καί συζυγία ἀληθῶς θεοπόθητος· οἱ πίστει συνδεδεμένοι καί συμφωνία ψυχῆς, καί ἀρίστων ἔργων τελειότητι, θεόληπτε Χρύσανθε, τοῦ Χριστοῦ σκεῦος εὐχρηστον, σεμνή Δαρεία, τῆς ἀγνεΐας κειμήλιον, καί ἀγλάϊσμα, γυναικῶν τό ἐξαίρετον. Μάρτυρες ἀεισέβαστοι, τῇ γνώμῃ ἰσόρροποι, ἰσοσθενεῖς τῇ ἀθλήσει, καί ἐν τῇ δόξῃ ἰσότιμοι, Χριστόν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Χρυσέοις λόγοις σου, πρὸς ἀληθείας τήν ἀκρότητα, Δαρείαν τήν παρθένον, ἐμυσταγώγησας Χρύσανθε· ὄθεν τά ὅσια σὺν σοί φρονοῦσα, συνεργός σοι ἐγένετο, πρὸς τελειοτέραν ἀνάβασιν. Διό ἄμφω τόν κάλλιστον, ἀνύοντες ἄθλον, τήν Ἀποστολικήν φωνήν ἐκράζετε. Τίς ἡμᾶς χωρίσει, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλιψίς ἢ διωγμός ἢ λιμός ἢ θάνατος; ἐν πᾶσι γάρ ὑπερνικῶμεν, ἐν τῷ νικήσαντι τόν κόσμον Κυρίῳ, τῷ παρέχοντι πᾶσι, τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι ...

Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον

καί τό Ἀπολυτίκιον:

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τήν σύμπνουν ξυνωρίδα τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν, Χρύσανθον

ἀγνεΐας τό ἄνθος, καί Δαρείαν τήν πάνσεμνον· τῇ πίστει ἐνω-
θέντες γάρ σεπτῶς, ἐδείχθησαν τοῦ Λόγου κοινωνοί, ἐναθλή-
σαντες νομίμως ὑπέρ αὐτοῦ, καί σκέπουσι τοὺς κράζοντας· δόξα
τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦν-
τι δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

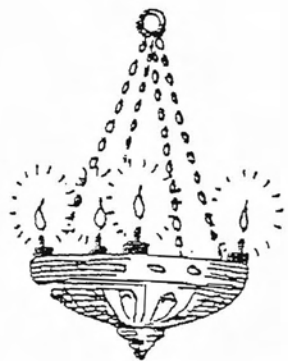
Ἔτερον. Δόξα. Ἦχος γ'. Θεΐας πίστεως.

Θεΐας πίστεως, τῇ ἐπιγνώσει, πᾶσαν ἔλιπες, πατρῶαν πλά-
νην, καί Χριστῷ κατηκολούθησας Χρῦσανθε, ᾧ καί προσάγεις Δα-
ρείαν τήν πάνσεμνον, καί σὺν αὐτῇ τόν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Μεθ' ἧς
πρέσβευε, δοθῆναι τοῖς σέ γεραίροῦσι, πταισμάτων ἰλασμόν καί
μέγα ἔλεος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Σέ τήν μεσιτεύσασαν ...

Ἀπόλυσις.

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα:

Ἦχος α΄. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Τό βάπτισμα σοφέ, τό σεπτόν δεδεγμένος, υἱός ὤφθης φωτός, καί Χριστοῦ κληρονόμος, καί ἤνυσας στερρότατα, μαρτυρίου τά σκάμματα· ὄθεν χρύσανθε, τοὺς εὐαγεῖς σου ἀγῶνας, μακαρίζομεν, ἐπιτελοῦντες προφρόνως, τήν ἐνδοξον μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Δαρείαν τήν σεμνήν, καί καλλίπαιδα κόρην ἐλάμπρουνεν Ἄγνή, οὐρανίαις ἀκτῖσι, ὁ λάμπας ὑπέρ ἔννοιαν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὄθεν ἔδραμε, τοῖς ἴχνεσί σου ὀπίσω, καί ἐνήλασεν, εἰς τόν νυμφῶνα τῆς δόξης, ὕμνοῦσά σε Δέσποινα.

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα:

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Πατρός ὑπήνεγκας, τὰς ἀπειλὰς καρτερῶς, Πατρί γάρ ἠτένιζες, τῷ οὐρανίῳ στερρῶς, πανένδοξε χρύσανθε· ἄσιτος, ἐν φρουρᾷ γάρ, ἐρριμμένος ὑπάρχων, ἔσχηκας τρέφουσάν σε, τήν ζωήρρυτον χάριν· διό καί κατετόλμησας, ποικίλων κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Παρθένον ἀκήρατον, σέ καί Μητέρα Θεοῦ, Δαρεία ὡς ἔγνω-
κεν, ἡ εὐκλεής καί σοφή, Παρθένε Πανάχραντε, ἄγαλμα τῆς ἀγ-
νείας, ἀληθῶς ἀνεδείχθη, ἤθλησε δέ νομίμως, τοῦ Υἱοῦ σου τῷ
φίλτρῳ. Καί νῦν μεγαλύνει τήν σὴν μεγαλειότητα.

Μετά τόν Πολυέλεον. Κάθισμα:

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη τήν ὑμῶν, ἀκαταγώνιστον ἰσχύν, δικαστῆς ὁ
τιμωρῶν, ὑμᾶς γενναῖοι Ἀθληταί, ἀλλοιωθεῖς δέ τῇ χάριτι ἀ-
νεβόα· εἷς ἐστί Θεός, Χριστός ὁ Κύριος, ἅμα σὺν Πατρί, καί
Θείῳ Πνεύματι, καί πανοικεῖ ἐναθλήσας δεδόξασται, μαρτυρικῶ
διαδήματι, χρύσανθε μάκαρ, σὺν τῇ Δαρείᾳ· διό ὑμᾶς εὐφημοῦ-
μεν.

Θεοτοκίον.

Θεοχώρητος ναός, κεχρυσωμένη κιβωτός, φωτοστόλιστος
νυμφῶν, καί θρόνος ὠφθης ὑψηλός, Εὐλογημένη Μαρία Ἀειπάρθε-
νε· σύ γάρ τόν Θεόν, σάρκα γενόμενον, τέτοκας φρικτῶς, ἐκ
τῶν αἱμάτων σου, καί τῶν βροτῶν ἱλαστήριον ἔμψυχον, ὡς ἀλη-
θῶς ἐχρημάτισας, φέρουσα Κόρη, ἐν ταῖς χερσί σου, τόν Βασι-
λέα τῆς δόξης.

Τό ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου

καί τό Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ...

Εὐαγγέλιον κατά Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀπο-

στέλλω ὑμᾶς ...

(Ζήτηε τῆ Τετάρτῃ τῆς γ' ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων ...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου ...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ θεός ...

Τῷ τοῦ Χριστοῦ φωτί προσδραμών, χρύσανθε, τά τῆς ψυχῆς σου ὄμματα, κατηυγάσθης τρισμάκαρ· ὄθεν ἀξιωματῶν γερωῶν ἀποθέμενος τόν ὄγκον, καί φιληδονίας τήν νύκτα φυγών, τῷ τῆς δικαιοσύνης Ἠλίῳ προσήγαγες, τήν προσγεγονυῖάν σοι Δαρείαν· μεθ' ἧς καλῶς ἀγωνισάμενος, τόν παλαμναῖον ἐκτείνετε ὄφιν, καί πρός ἀϊδίον παστάδα ἤρθητε, ὑπέρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Εἶτα οἱ κανόνες,

τῆς Θεοτόκου,

τῶν Ἀγίων ἐκ τοῦ Μηναίου

καί ὁ ἐξῆς, φέρων τήν δε ἀκροστιχίδα:

«Χρῦσανθον ὑμνῶ καί Δαρείαν συμφώνως. Γερασίμου»

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Χριστοῦ ὀρῶντες κάλλος τό ἀμήχανον, καί τῆς αὐτοῦ ἀστραπῆς, τάς φωτοφανείας, εὐκλεῶς δεχόμενοι, χρύσανθε μεγαλώνουμε, καί Δαρεία θεόφρον, αἴγλην σοφίας μοι νείματε, μέλποντι ὑμῶν τήν πανήγυριν.

Ρήσεων θείων τῆς ἀμώμου πίστεως, οἷά περ γῆ ἀγαθή, ἐν σῆ καρδίᾳ, σπόρον τόν οὐράνιον, θεοπρεπῶς δεξάμενος, εὐσεβείας τόν στάχυν, ἀθλητικῶς ἐγεώργησας, πλάνην πατρικὴν βδελυξάμενος.

Ἵδατος ζῶντος δαψιλῶς ἐτρέψησας, ἀγαλλομένη ψυχῆ, θεο-

γενεσίας καθαρθείς τοῖς νάμασι, καί γνῶσιν τήν σωτήριον, ἐκ χειλέων ἀγίων, κατηχηθείς ἠκολούθησας, Χρύσανθε Χριστῷ τῷ καλέσαντι.

Σώματος κάλλει καί σοφίας χάριτι, κεκοσμημένη παιδρῶς, ἐνδοξε Δαρεία, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, σαρκός λιποῦσα ἔρωτα, καί τά ἔξωθεν κάλλη, γνώμη σοφῆ καταλείψασα, λόγῳ ἀληθείας θεόληπτε.

Ἀγάπη θεία καί ψυχῇ θεόφρονι, συνδεδεμένοι σεμνῶς, ξυνωρίς τιμία, ζεῦγος θεοδόξαστον, Χρύσανθε ἀξιάναστε, καί Δαρεία θεόφρον, ὡς ἀληθῶς καθωράθητε, πίστει καί ἀγνείᾳ ἐκλάμποντες.

Θεστοκίον

Νόμου τεκοῦσα δίχα νόμων φύσεως, τόν πληρωτήν Ἰησοῦν, πλήρωμα ἐδείχθης, καί ταμεῖον ἄσυλον, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, Παντευλόγητε Κόρη· ὄθεν ὀπίσω τῆς δόξης σου, ἔδραμε Δαρεία ἡ πάνσεμνος.

ᾠδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Θεορρήμονος γλώσσης, τά τῆς ζωῆς ῥήματα, οἷά περ ζωήρουτον ὄροσον, πιστῶς δεξάμενος, τό πῦρ κατέσβεσας, τῆς πολυθέου ἀπάτης, καί Χριστῷ προσήγαγες, καρπόν εὐπρόσδεκτον.

Ὁ περίδοξος Μάρτυς, καί ἀθλητής ἐνθεος, Χρύσανθος τό χρύσειον ἄνθος, τῆς θείας χάριτος, ἀνευφημείσθω μοι· τῆς πατρικῆς γάρ ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ τόν θάνατον, πλέον ἠγάπησε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης, θεοειδῆς ἄριστος, καί τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ, ἐνυμφαγώγησας, Χρύσανθε ἐνδοξε, ὡς καλλιπάρθενον κόρην, Δαρείαν τήν πάνσεμνον, μεθ' ἧς τιμῶμέν σε.

Ἵπερόπται ἐρώτων, χαμαιπετῶν ὤφθητε, ὡσπερ ἐρασταί τῆς ἀγάπης, τοῦ Παντοκράτορος, θεόφρον Χρύσανθε, καί ἀθληφόρε Δαρεία, ἄμφω γυμναζόμενοι, πρὸς τὴν εὐσέβειαν.

Θεοτοκίον

Μυροθήκη εὐώδης, θεοτευχῆς ἔγχρυσος, ἔνδον ὡς ἀκένωτον μύρον, Παρθένε φέρουσα, Λόγον τόν ἄναρχον, ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης, τὴν Δαρείαν ἔλκουσα, ὀσμῇ τῶν μύρων σου.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου

ἽΩδή δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Νεανικὴν, ὦραν καί κάλλος εὐμάραντον, καί πατρῶον, κληρον καί ἀξίωμα, ὑπεριδῶν Χρύσανθε σοφῶς, τῆς υἱοθεσίας, τῆς οὐρανίου ἡξίωσαι, καί κληρον ἀφθαρσίας, καί ἀξίωμα μέγα, διὰ πόνων ἀθλήσεως εὐρηκας.

ἽΩς ἀρραγῆς, καί εὐσταθῆς τῷ φρονήματι, τῆς μανίας τοῦ πατρός ἠλόγησας, καί τόν θυμόν τούτου παριδῶν, χαίρων ἀνεδέξω, τό τοῦ Σωτῆρος μαρτύριον· ποινῶν κατατολμῶν γάρ, γηθοσύνης ἐβόας· τῇ δυνάμει σου ὀόξα φιλάνθρωπε.

Καταφανές, ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τῆς ψυχῆς σου, Μάρτυς ἢ ἀλλοίωσις! βουλευσαμένη γάρ τόν χρυσοῦν, Χρύσανθον ζωγρῆσαι, ὑπ' αὐτοῦ πίστει ἐζώγρησαι, Δαρεία θεοφόρε, καί τῷ ὄντως νυμφίῳ, ἀνενοδῶτῳ φρενί ἠκολούθησας.

ἽΑθλητικῶς, τόν δυσμενῆ τροπώσαμενοι, καί τυράννων, φρένας καταπλήξαντες, ὑπομονῇ πόνων εὐαγῶν, Χρύσανθε παμμάκαρ, Δαρεία τε θεοτίμητε, πρὸς ἄπονον παστάδα, καί ὑπέρτιμον ὀόξαν, ἐπινίκιον ἄδοντες ἤρθητε.

Θεοτοκίον

Ἱερὸν σύ , καύχημα τῶν πιστῶν ἐγένου Πανάμωμε, Σύ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γάρ τόν Υἱόν σου, προθύμως ἐντεύξεις προσάγεις, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, θεοτόκον Ἀγνήν Σέ γινώσκοντες.

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπόσω:

Δυνατός ἐν ἰσχύϊ, λόγων καὶ δυνάμεων καὶ θείων πράξεων, Χρῦσανθε ἐδείχθης, τῇ δυνάμει τοῦ σέ καταυγάσαντος· ὄθεν παρρησία, Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν κηρύττεις, ἀσεβῶν τὰς βουλὰς μὴ πτοούμενος.

Ἀφειγγῆ καὶ ζοφώδη, φυλακὴν κατώκησας ὡς φύλαξ ἔνθεος, πίστει τῆς θείας, πατρικῆ ἰταμότητι Χρῦσανθε· ἔνθα σὺν Ἀγγέλοις, ὑμνολογῶν τὸν Ἀθλοθέτην, νοητῆς ἐπληρώθης ἐλλάμψεως.

Ῥήμασί σου ἐνθέοις, πειθαρχοῦσα Χρῦσανθε ἡ ὑπελθοῦσά σε, εὐκλεῆς παρθένος, τῆς ἀγνείας τὸ χρῆμα διέσωσεν· ἔνθεν συζυγία, παρθενικὴ ἠγλαῖσμένη, καὶ θεῷ ποθεινὴ καθωράθητε.

Ἐνταλμάτων ἀγίων, καὶ τῶν ἱερῶν προσταγμάτων ἀρχέτυπα, Χρῦσανθε θεόφρον, καὶ Δαρεία σεμνὴ ἀνεδείχθητε, τοῖς προσδεξαμένοις, ὑμῶν τῆς χάριτος τὸν λόγον, καὶ δεινὴν ἀλογίαν μισήσασι.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ υἰοθεσίαν τὴν ἄνω ἐβράβευσε, Κεχαριτωμένη, ὁ τεχθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· οὐ τῷ θείῳ κάλλει, λαμπρῇ ἐννοίᾳ ἀφορῶσα, ἡ Δαρεία ἡ Μάρτυς ἠρίστευσε.

ᾠδὴ στ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀπόσιτος ἐν φρουρᾷ, διατελῶν μάκαρ Χρῦσανθε, ἡμέρας

ἐπί πολλάς, τήν χάριν τήν ἄνωθεν, ἔσχεσ συναρήγουσαν, καί
ἐκτρέφουσάν σε, ὡς τῶν θείων παθῶν μάρτυρα.

Ἡεἰν τήν εὐπρεπῆ, Δαρείαν τήν καλλιπάρθενον, λαμπρύ-
νας τῷ φωτισμῷ, τῆς πίστεως Χρύσανθε, ταύτην ἰσογνώμονα, εὐ-
ρες συνεργάτιν, καί ἐν ἄθλοις ἰσοστάσιον.

Σθενούμενοι ἀληθῶς, τοῖς ζωηφόροις παθήμασιν, ὁ Χρύ-
σανθος ὁ κλεινός, Δαρεία ἢ πάντιμος, ἐχθροῦ ἐξενεύρισαν, πᾶ-
σαν δυναστείαν, καί νομίμως ἠνδραγάθησαν.

θεοτοκίον.

Ἦμνοῦσα τόν ἐκ τῆς σῆς, νηδύος ἐξανατείλαντα, Δαρεία ἢ
εὐκλεῆς, Παρθένε Πανάμωμε, αὐτῷ προσενήνεκται, ὡς ἄμωμος
νύμφη, καταισχύνασα τόν δράκοντα.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Χορός Ἀγγελικός.

Ἦς ἄνθος χρυσαυγές, τήν ὀσμὴν εὐσεβείας, ἐμπνεύσας δα-
ψιλῶς, Χρύσανθε Ἀθλοφόρε, πρός γνῶσιν σωτήριον, τήν Δαρείαν
ἐφείλκυσας, μεθ' ἧς ἠθλησας, καί τόν ἀρχέκακον ὄφιν, τροπω-
σάμενοι, πρός ἀκηράτους παστάδας, ἀξίως ἐπήρθητε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐξ ἀκανθώδους ρίζης καί πικρᾶς, βλαστός δικαιοσύνης,
γλυκύκαρπος μάλα καί τερπνός, ἐβλάστησας παμμάκαρ, θεογνωσί-
ας τούς καρπούς, πλουσίως ἀποφέρων· σύ γάρ τήν τοῦ πατρός ἀ-
σέβειαν μισήσας, τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον ἐμυήθης, καί
χερσίν ἀγίου ἀνδρός, υἱοθετήθης τῷ θεῷ, τῇ παλιγγενεσίᾳ· ὄ-
θεν ἐν ἀγῶσι τοῖς σεπτοῖς συνόμιλον καί κοινωνόν, Δαρείαν
ἔσχεσ τήν σεμνήν, ἀποβαλοῦσαν τῇ σῇ χάριτι, ἅπασαν πλάνης

ματαιότητα· καὶ ἄμφω ἀγωνισάμενοι καλῶς, πρὸς ἀκηράτους πα-
στάδας, ἀξίως ἐπήρθητε.

Τὸ Συναξάριον ἐκ τοῦ Μηναίου.

᾽Οῦδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων ὁμήγουριν, ἠγωνισμένων ὑπὲρ τῆς δόξης Χριστοῦ,
συνεκρότησας μάκαρ, τοῖς θαυμασίοις τῆς σῆς ἀθλήσεως, μεθ' ὧν
συγχαίρων βοᾷς τῷ Παντάνακτι· εὐλογητός ὁ θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Φωτὶ τῷ τῶν ἔργων σου, τῆς ἀσεβείας, τὸν ζόφον ἔλιπε,
καὶ υἱὸς φωτός ὤφθη, ὁ τιμωρῶν σε Κλαύδιος Χρῦσανθε, καὶ
πανοικεῖ ἐναθλήσας δεδόξασται, σὺν Ἀθληταῖς ἐκβοῶν· εὐλογη-
τός εἶ Χριστέ.

᾽Οράθης ξεόμενος, καὶ ταῖς λαμπάσι καταφλεγόμενος,
ὡσπερ πάσχοντος ἄλλου, ἀκαταπλήκτῳ καρδίᾳ Χρῦσανθε, καὶ
καταπλήξας τοὺς ἄφρονας ἔψαλλες· εὐλογητός ὁ θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Νυμφίον τὸν ἄχραντον, ἐπιποθοῦσα καθαρωτάτη ψυχῇ,
δι' αὐτόν καθυπέστης, δεινῶν βασάνων πεῖραν πολύπονον, Παρ-
θενομάρτυς Δαρεία κραυγάζουσα· εὐλογητός εἶ Χριστέ, ὁ τῶν
Πατέρων θεός.

Θεοτοκίον.

᾽Ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ φωτοφόρος ναὸς ὑπέρτιμος, ἐν
γαστρὶ σου βαστάζεις, τὸν Ὑπερούσιον Λόγον Ἀχραντε, τὴν
τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν καινίζοντα, καὶ λύοντα τῆς ἀρᾶς, τῆς
ἀρχεγόνου ἡμᾶς.

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σωματικαῖς κακώσεσι, καὶ ποικίλαις καλάσεσιν, ἀκαταγωνίστως ὁμιλήσας Χρύσανθε, Χριστόν ἑμεγάλυνας, ἐν τοῖς οἰκείοις μέλεσι, τόν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνακράζων· οἱ παῖδες εὐλόγεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γένους τὴν περιφάνειαν, ὡς οὐδέν λογισάμενος, τόν ὄνειδισμόν τόν τοῦ Σωτῆρος ἔφερες, ὡς δόξαν ὑπέρτιμον, καὶ τό αὐτοῦ μαρτύριον, μὴ ἐπαισχυνθεῖς, ἐν τῇ ἀθλήσει ἐβόας· οἱ παῖδες εὐλόγεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὴν ὁσμήν τῶν μύρων σου, καὶ τῆς δόξης σου Δέσποτα, ἐν ἀγαλλιᾷσει ἢ Δαρεία ἔδραμε, τῶν κάτω τὴν εὐκλειαν, λιποῦσα ὡς ἐπίκηρον, καὶ ἀθλητικῶς, σοί προσαχθεῖσα κραυγάζει· οἱ παῖδες εὐλόγεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρύποις μὴ ἀνασχόμενοι, τὴν ὑμῶν καθαρότητα, καὶ παρθενικὴν χρανθῆναι κοσμιότητα, ἠθῶν τὴν ἀγνότητα, καὶ βίον τόν ἀκήρατον, στέργετε ὁμοῦ, σὺν τῷ Χρυσάνθῳ Δαρεία, καὶ ἄμφω ἠθληκότες, ἐν ταῖς ἄνω παστάσι, χορεύετε ἐνδόξως, Χριστόν ὑπερυψοῦντες.

Θεοτοκίον.

Ἄπό αἰῶνος ἄχραντος, καὶ ἀγνή καὶ πανάμωμος, καὶ ἐκλελεγμένη πέφυνας τῷ Κτίστη σου, Παρθένε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν τό κήρυγμα, ὅθεν ἐκ γαστρός σου, σαρκωθείς, ἀνα-

πλάττει, Ἄδὰμ τὸν πεπτωκότα, καὶ θεοῦ κατὰ χάριν, θεοκυῆ-
τορ Κόρη, τοὺς σέ ὑμνολογοῦντας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στερωῶς ἀντιταξάμενοι τῷ ἐχθρῷ, διὰ πλείστων καμάτων
διήλθετε, νικητικῶς, καὶ εἰς βορβορώδη βόθρον ὁμοῦ, ριφέντες
παναοίδιμοι, πρὸς τὰς οὐρανίους διαμονάς, ἀνήλθετε ἐν δόξῃ,
Χρῦσανθε καὶ Δαρεία, θεαρχικῶς καταλαμπόμενοι.

Ἰσόψυχοι ἐν ἄθλοις καὶ συμφυεῖς, ὄραθέντες ἐν δόξῃ τῇ
κρείττονι, ἰσοκλεεῖς, ὤφθητε περίδοξοι Ἀθληταί, Χρῦσανθε
μεγαλώνουμε, καὶ Δαρεία νύμφη Χριστοῦ σεμνή· καὶ νῦν ἐκδυσω-
πεῖτε, τὸν πάντων βασιλέα, δοῦναι ἡμῖν παισμάτων ἄφεισιν.

Μαρτύρων συζυγία θεοειδής, ξυνωρίς θαυμαστή θεοτίμητε,
ζεῦγος σεμόν, Χρῦσανθε τό ἄνθος τό χρυσαυγές, Δαρεία ἀ-
ξιύμνητε, σκεῦος τῆς ἀγνείας περικαλλές, ἀγνόν με συντηρεῖ-
τε, ψυχῇ τε καὶ αἰσθήσει, καὶ λογισμῷ καὶ λόγῳ πάντοτε.

Οὐράνιον νυμφῶνα φωτοφανῆ, Ἀθλοφόροι πολεῦοντες πάντο-
τε, καὶ τοῦ Χριστοῦ βλέποντες τό κάλλος τό θαυαγές, μετ'εὐ-
μενείας δέξασθε, τὸν μικρόν μου ὕμνον καὶ πενιχρόν, καὶ λύ-
σιν τῶν κακῶν μου, Χρῦσανθε καὶ Δαρεία, ὑμῶν πρεσβεΐαις πρυ-
τανεύσατε.

Θεοτοκίον

Ἐπόθεσις καὶ ρίζα πάσης χαρᾶς, χαροπάροχε Κόρη πολύ-
δοξε, ὤφθης ἡμῖν, τῆς ζωῆς τὸν πρῦτανιν Ἰησοῦν, σωματικῶς

κυήσασα, καί τήν λύπην παύσασα τοῦ Ἀδάμ· διό τήν τεθλιμ-
μένην, καρδίαν μου Παρθένε, εὐφρανόν θεία παρακλήσει σου.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δυάς Μαρτύρων σύμψυχε, καί ξυνωρίς πανθαύμαστε, χρύ-
σανθε χρυσεόν ἄνθος, σύν τῇ πανσέμνῳ Δαρείᾳ, ἡμᾶς ἐνδυνα-
μώσατε, πρεσβείαις ὑμῶν Ἅγιοι, ὅπως καλῶς ἀνύσωμεν, τό στά-
διον τῆς νηστείας, ἐν ἔργοις δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἀειπάρθενος, καί μήτηρ ἀδιάφθορος, ὑπερφυῶς
σύ ὑπάρχεις, τόν βασιλέα τῆς δόξης, τεκοῦσα Παναμώμητε· διό
τά μεγαλεῖά σου, ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν, καί σέ δοξάζομεν Κό-
ρη, ὡς προστασίαν τοῦ κόσμου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους ὁ καὶ ψάλλομεν στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, συνημμένοι πνεύματι, ζευγος ὠράθητε ἅγιον, χρύσανθε ἔνδοξε, καὶ σεμνή Δαρεία, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ἵχνεσιν, ἐνὶ ἀκολουθοῦντες φρονήματι, ᾧ καὶ συνήφθητε, θεοφρόνως ἀριστεύσαντες, δι' αἰῶνος, συναγαλλιῶμενοι.

Πανένδοξε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, λόγῳ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν στεροῶς ἐνδέδουσαι, τοῦ φωτός τὰ ὄπλα, καὶ εἰς πάλιν ἔδραμες, κατὰ τοῦ σκοτεινοῦ κοσμοκράτορος, ὃν καὶ κατέβαλες, καὶ τῆς νίκης τὸ διάδημα, ἐκομίσω, οὐρανόθεν χρύσανθε.

Παρθένος ὑπάρχουσα σεμνή, παγκαλῆς καὶ ἄμωμος, Χριστῷ τῷ Λόγῳ νενύμφευσαι, χρυσεοῖς ῥήμασιν, ἔνδοξε Δαρεία, χρυσάνθου τοῦ μάκαρος καὶ ἄμφω τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, πρὸς τὰ οὐράνια, λαμπαδοῦχοι ἐνηλάσατε, δι' αἰῶνος, συναγαλλιῶμενοι.

Ποικίλας ἀθλήσαντες ποινάς, ἐπὶ τέλει Μάρτυρες, ἐν κατωτάτῳ ἐροίφητε, λάκκῳ γηθόμενοι, καὶ πρὸς τὸν νυμφῶνα, τῆς ζωῆς ἐδράμετε, θεούμενοι αἰεὶ κατὰ μέθεξιν, χρύσανθε ἔνδοξε, καὶ Δαρεία παμμακάριστε, καὶ Κυρίῳ, ἡμᾶς οἰκειούμενοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἦ μακαρίζα δυάς, ὦ θεοπόθητον ζευγος, χρύσανθε καί Δα-
ρεία, Ἀθληταί πολυύμνητοι, ὑμεῖς τήν κατά πνεῦμα ἔνωσιν,
ἀδιάρρηκτον διεσώσατε, μέχρι θανάτου πρός τήν ἀμαρτίαν ἀντι-
καθιστάμενοι· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς, τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί,
οὐκ ἐκάμφθητε οὐδόλως, ἐν τῇ τῶν πόνων ἐπιδόσει· ὄντως ἡ χά-
ρις τοῦ θεοῦ, ἐν ὑμῖν ἐθαυμαστώθη. Ἀλλά μή παύσησθε δυσω-
πεῖν, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

καί νῦν. θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε Παρθένε ...

Δοξολογία μεγάλη

καί Ἀπόλυσις.

Τά τυπικά,
οί Μακαρισμοί καί ἐκ τῶν κανόνων τῶν Ἁγίων
ἤ γ' καί στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος τῆς 26ης Ὀκτωβρίου.

Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος ... Προσέχετε ἀπό τῶν τῶν ἀνθρώπων ...

(Ζήτηι ἐν τῷ Ὁρθῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου).

Κοινωνικόν:

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ...

Μεγαλυνάριον.

Σύμφρονες ὁμόζυγοι Ἀθληταί, οἱ τοῦ Ζωοδότου, πειθαρχήσαντες τῷ ζυγῷ, χαίρετε ἀπαύστως, Χρύσανθε καί Δαρεία, τῆς εὐαγοῦς ἀγνείας, τερπνά ἀλάβαστρα.

Ὁ Προοιμιακός,
τά Πρός Κύριον,
εἰς ὃ ἐ τό Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους ι´
καί ψάλλομεν τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δῖς,
τό Μαρτυρικόν,
τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου
καί τά ἐξῆς 4 τῶν Ἁγίων:
Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἐμυήθης εὐσεβῶς, τό τῆς εὐσεβείας θεόφρον, μέγα μυστήριον, τότε ἔξω γεγονός σαρκός καί αἵματος, καί πατρός τήν ὠμότητα, ὡς οὐδέν ἠγήσω, πόθῳ κουφιζόμενος, τοῦ Ἀθλοθέτου σου ὄθεν εὐκλεῆς στρατιώτης, τῆς ἐπουρανίου στρατείας, ἀνεδείχθης χρύσανθε μακάριε.

Ὅτε ἐπειθάρχησε πιστῶς, ταῖς σαῖς ὑποθήκαις Δαρεία, ἡ καλλιπάρθενος, τότε ἠδυσπάθειαν, πᾶσαν ἠρνήσατο, καί Χριστῷ ἠκολούθησε, καθαρᾷ ἐννοίᾳ, σύν σοί διαπρέπουσα, ἐνθέως χρύσανθε ὄθεν καί ἀθλήσαντες ἄμφω, πρός τάς ἀκηράτους παστάδας, ἄδοντες Κυρίῳ μετετέθητε.

Ὅτε ἀπερρίφητε ὁμοῦ, βόθρον εἰς δυσώδη ἀδίκως, μεγαλομάρτυρες, πᾶσαν ἐβυθίσατε, ἐχθροῦ τήν δύναμιν, καί ὁσμῆς ἐπληρώθητε, τῆς ὑπερκοσμίου, δόξης καί λαμπρότητος, ἐν θείῳ Πνεύματι, χρύσανθε σοφέ καί Δαρεία ὄθεν δυσωδῶν παθημάτων, τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας λυτρώσασθε.

Χαίροις συζυγία θαυμαστή, χαῖρε ξυνωρίς πανολβία, καί
θεοδόξαστε, χρύσανθε μακάριε, χρύσειον σκεῦος Χριστοῦ, καί
Δαρεία θεόληπτε, οἱ τοῦ Ζωοδότου, τοῖς ἀγίοις στίγμασι, καλ-
λωπιζόμενοι· ὄνπερ δυσωπεῖτε ἀπαύστως, δοῦναι ὀφλημάτων τήν
λύσιν, τοῖς εἰλικρινῶς ὑμᾶς γεραίρουσι.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τῆς εὐσεβείας τόν δόλιχον ἀνύσαντες, τῆς τιμίας ἀναρ-
ρήσεως, παρά Χριστοῦ ἠξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι· συμφωνία
γάρ γνώμης εὐδρομοῦντες, τῇ ἐν καινότητι ζωῇ ἐκλάμπετε,
καί ἀθλητικοῖς ἀγῶσι, τήν πολιτείαν ὑμῶν ἐσφραγίσσατε. Ἄλλ'
ῶ χρύσανθε κλεινέ καί Δαρεία, Ἀγγελικαῖς συναγαλλόμενοι τά-
ξεσι, τόν ἐλεήμονα θεόν ἡμῶν ἰλεώσασθε, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

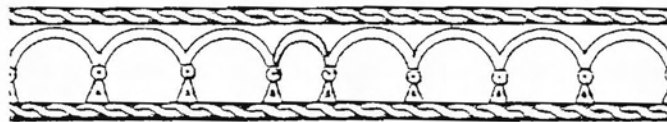
Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων ...

Εἴσοδος μετά τοῦ Εὐαγγελίου,
τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριψοδίου,
τό Κατευθυνθήτω.

Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων κλπ.

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον ...

Δίστιχον

Δέχου ξυνωρίς Μαρτύρων τρισολβία
Ἦον ὑμῶν Γεράσιμος ὕφανεν ὕμνον.